

İSTANBUL İSLAM ÂLEMİNİN FETİH ŞİÂRIDIR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Dünyadaki fâni hayata ahiretteki ebedi hayatı tercih edenler Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır ister bu yolda öldürölüp şehit düşsün ister şehit düşmeden zafere erişsin, biz böylelerine büyük bir mükâfat vereceğiz. (Nisâ 4/74)

Allah'a sonsuz hamd olsun. O'dur yaratan ve yaşatan. Yerin ve göğün tek hâkimi, tek efendisi, tek rabbi O'dur. Kulunun duasına aracısız icabet eden, ortağı olmayan tek ilah, gerçek ilah O'dur. Başta ve sonda hamd yalnız O'nadır.

Son rahmet peygamberi Hz. Muhammed'e salât u selam olsun.

Değerli Müslümanlar!

Dünya tarihi maalesef savaşlarla dolu bir tarihtir. Savaş dün olduğu gibi bugün de var ve üzülererek söylüyorum ki yarın da olacak. Gönül ister ki hiç savaş olmasın, insanlar ölmesin, memleketler harabeye dönmessin! Fakat bu dediğimiz bugünkü dünyada pek mümkün gözükmüyor ve bir temenniden öteye geçemiyor.

Kimi savaşlar vardır ki dünya tarihinde belirgin, unutulmaz izler bırakmıştır. Etkisi ve önemi çağları aşmış, dilden dile destanlaşmıştır. Yakın tarihimizde birinci ve ikinci dünya savaşları ile Çanakkale savaşı böyledir mesela.

Kimi savaşlar vardır ki savaştan ziyade vahşet ve soykırım olarak ifade edilir. Anlamsız sebepleri ve utanç verici sonuçlarıyla tıpkı Bosna'da yapıldığı gibi; insanı ve insanlığı yok eden savaşlar!

Zalimin mazlumu ezdiği savaşlar!

Güçlünün güçsüzü yediği savaşlar!

Haksızın haklıyı gasp ettiği savaşlar!

Bunların insanlığa ölüm, gözyaşı ve çileden başka hiçbir katkısı olmamıştır ve olmayacaktır.

Fakat tarihte öyle savaşlar da var ki orada mazluma kol kanat gerilmiş, zulmün önüne geçilmiş, güçsüze destek verilmiş ve haklının hakkı teslim edilmiştir.

Evet, savaş kötüdür. Fakat savaşmaktan başka bir çıkış yolu, bir çözüm bırakmayan zalimlere karşı savaş kaçınılmazdır. Burada esas kötü olan şey savaş değil, zalimin yaptığıdır.

Evet, savaş kötüdür. Fakat güçsüzlere destek, hakkı yenilenlere hakkını teslim etmek için başka bir çıkar yol kalmamışsa savaş kaçınılmazdır. Bu amaç için savaşmak kötü değildir, esas kötülük güçsüzleri ezmek ve hak yemektir.

İşte bu savaşlardan biri bundan tam 570 yıl önce 29 Mayıs 1453 tarihinde İstanbul'da gerçekleşmiş, Fatih Sultan Mehmet Han yaptığı muazzam bir hazırlık sonrası askerî dehasıyla İstanbul'u fethetmişti.

Değerli Müslümanlar!

İstanbul fethedilmeliydi... Çünkü İstanbul'un fethine dair Hz. Peygamber'in (s) verdiği işaret Müslümanlarca emir telakki edilmişti.

لَتُفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ، فَلَنَعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا، وَلَنَعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ

"Kostantiniyye (İstanbul) mutlaka fethedilecektir. Onu fetheden komutan ne güzel komutan, onu fetheden asker ne güzel askerdir." (Müşned, IV, 325)

Allah Rasulü ister de Müslümanlar yapmaz mı? Yaparlar elbette, hem de **"Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın Rasulü!"** (فِدَاكَ أَبِي وَ أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ) diyerek yaparlar!

Sahabe döneminden itibaren başlayan İstanbul'un fetih girişimleri yüzyıllar sonra Osmanlılara nasip oldu.

İstanbul fethedilmeliydi... Çünkü Bizans, hemen sınırındaki Osmanlı Devleti içinde fitneler çıkartıyor, iç çekişmelerle devleti yıpratıp büyümesinin ve güçlenmesinin önüne geçmeye çalışıyordu.

İstanbul fethedilmeliydi... Çünkü Bizans, hem Avrupa Devletlerini hem de Anadolu'daki beylikleri Osmanlı Devletine karşı kışkırtıyor, Anadolu'da Türk birliğinin oluşmasına engel oluyordu.

İstanbul fethedilmeliydi... Çünkü Osmanlı Rumeli'ye geçmeli, İslam sancağı yeni fetihlerle birlikte Rumeli'ye ve Avrupa'nın tam göbeğine dikilmeliydi.

İstanbul fethedilmeliydi... Çünkü Osmanlı Bizans'a ve onun kışkırttığı ülkelere karşı ekonomik yönden güçlü olmalıydı. Bunun için de kara ve deniz ticaret yolları üzerinde çok önemli bir konumda bulunan İstanbul'un alınması gerekiyordu.

Değerli Müslümanlar!

İstanbul'un fethi tarihin en büyük hadiselerinden biridir. Batının ve özellikle Hristiyan Avrupa'nın hazmedemediği, unutamadığı ve asla unutamayacağı bir hadisedir. Öyle ki, 570 yıl boyunca her fırsatta bunun öcünü almak için ırpınışlardır.

İstanbul'un fethinin Batılılar için ne anlama geldiğini bir tarihçimiz şöyle ifade ediyor:

"Avrupalılar İstanbul'un Türklerin eline geçmesini Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi ve dünyanın sonu gibi büyük felaketlerden birisi olarak algıladılar. Haber yayıldıkça her yerde yeni bir haçlı seferi düzenleme fikri hâkim oldu. İstanbul'un fethinden sonraki yıllarda devlet adamları, askerler, kilise mensupları ve diğerleri tarafından düzinelerle haçlı seferi plânları yapıldı. Ancak bir netice alamadılar." (Prof. Dr. Erhan Afyoncu)

Evet, bir netice alamadılar ve inşallah alamayacaklar. Tabi biz sahip çıkarsak! Tıpkı Mehmet Akif'in dediği gibi:

**Sahipsiz olan vatanın batması haktır
Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır.**

Değerli Müslümanlar!

İstanbul'u ceddimiz fethetmiştir. Yani Allah bu fethi ecdadımıza nasip etmiştir. Böylelikle Hz. Peygamberin övgüsüne mazhar olmuşlardır. Elbette bu çok değerli bir şeydir. Ne mutlu ceddimize!

Fetih Türklerindir fakat zafer Allah'ındır, yani İslam'ındır, yani İslam ümmetindir.

Çünkü İstanbul son peygamberin (s) işaretiyle alınmıştır.

Çünkü İstanbul onu fetheden askerlerin ağızındaki "Allah Allah" nidalarıyla alınmıştır.

Çünkü İstanbul Rasulullah'ın öğrettiği İslam'ın fetih ruhuyla alınmıştır. Müslümana bu ruhu kazandıran da hiç şüphesiz ki imanıdır; Allah'a, rasule ve ahirete olan imanı...

Bu öyle bir ruh, öyle bir imandır ki insanların rızasını değil Allah'ın rızasını hedefler. Geçici dünya menfaatlerini değil, ahiret hayatını hedefler. Bu imana sahip Müslümanlar hakkında yüce Mevla şöyle der:

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Dünyadaki fânî hayata ahiretteki ebedî hayatı tercih edenler Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır ister bu yolda öldürülüp şehit düşsün ister şehit düşmeden zafere erişsin, biz böylelerine büyük bir mükâfat vereceğiz. (Nisâ 4/74)

Yani Allah rızası için mücadele eden bir Müslümanın hesabı dünyalık kazanç ile sınırlı, basit bir hesap olamaz. Şayet Müslümanlar dünya ile ahiret arasında bir tercih yapmaları gerekirse tercihlerini ahiretten yana kullanırlar. Bir savaşta zafer kazanmak elbette önemlidir fakat ondan daha önemli bir şey var ki o da Allah'ın rızasıdır. Allah kendi rızası için savaşanlara, zafer kazanmaları veya şehit olmaları üzerinden değil, ahiret hayatını fani dünya hayatına tercih etmeleri üzerinden mükâfat verecektir.

Eğer savaşmaktan kasıt;

- dünyalık mal-mülk, servet ve şöhret kazanmak ise;
- haksız yere saldırmak, güçsüzün malına çökmek ise,
- haklının hakkını yemek, yerüstü ve yeraltı kaynaklarını sömürmek ise... Bunun adı işgaldir, vahşettir, katliamdır, barbarlıktır, despotluktur yani zulümdür.

Tıpkı Amerika'nın Irak'ta yaptığı gibi... Suriye'de, Afganistan'da vs. yerlerde yaptığı gibi...

Tıpkı Yahudilerin Filistin'de yaptıkları işgal, korkutma, sindirme ve kan dökmeleri gibi...

Tıpkı Müslüman Arakan halkına Myanmar hükûmeti ve milliyetçi Budistler tarafından yapılan soykırım ve milyonlarca insanı topraklarından sürdükleri gibi.

Yok, eğer savaşmaktan kasıt;

- i'lâyı kelimetullah (Allah'ın adını yüceltmek) ise,
- haksız saldırılara karşı durmak, zalimin zulmünü engellemek ise,
- güçsüzleri; çocuk, kadın ve ihtiyar bütün insanları korumak kollamak ise... işte bunun adı savaş değil fetihtir.

Savaş, İslam'ın fetih amacını gerçekleştirmede kullandığı araçlardan sadece birisidir. Başka çözüm yolları varsa İslam savaş yapılmasını asla istemez. Yani savaş, İslam'ın önceliği değildir ve asla olmamıştır.

Amerika'nın -mesela-, demokrasi getirme bahanesiyle girdiği her ülkede maneviyatı çökertmesiyle, onların bütün zenginliklerini sömürmesiyle Müslümanların girdiği ülkelerde yaptıkları bir tutulamaz. Yani İslam fetihlerini emperyalizm ile karıştırmamak gerekir!!

İnsanların dünyada huzur içinde yaşamaları, ahirette de kurtulanlardan olmalarını hedeflemenin adıdır fetih. Çünkü İslam fethi toprak ve servet kazanmanın değil gönüller kazanmanın adıdır. Bir başka ifadeyle söylersek, insanların gönüllerinin kazanılmadığı hiçbir savaş fetih olamaz!

İşte bu sebeptir ki İstanbul'un alınmasına, kazanılmasına biz "İstanbul savaşı" demiyoruz; "İstanbul'un fethi" diyoruz. Çünkü İstanbul'un fethiyle gönüller fethedilmiştir.

Değerli Müslümanlar!

Bir "tevhit eylemi" olarak yapılmayan fetihler savaşa dönüşür. Çünkü fetihlerdeki temel amaç tevhid mesajının insanlara ulaştırılmasıdır. Bu mesajın ulaştırılmasına engel olanlara karşı verilen mücadelenin, savaşın adıdır fetih.

Rabbimiz bütün peygamberlerin tevhit mesajını iletmek üzere gönderildiklerini söyler:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

(Ey Peygamber!) Biz senden önce göndermediğimiz her peygambere de şunu vahyettik "Benden başka gerçek ilâh/tanrı yok; öyleyse yalnız bana kulluk/ibadet edin." (Enbiyâ 21/25)

İşte fetihlerde bu temel inanış vardır: Tevhidin tebliği!

Bu, bir başka ayette de şöyle vurgulanır:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

"Andolsun ki biz her topluma, "Yalnız Allah'a kulluk/ibadet edin, putlara tapınmaktan, Allah yolundan alıkoyan tüm şeytani güçlerden uzak durun" diyen bir elçi gönderdik. Onlardan kimini Allah doğru yola iletti, kimileri de dalalette kalmayı hak etti. Şimdi bu topraklarda gezip dolaşın, bakın araştırın da peygamberleri yalanlayan toplumların akıbetinin ne olduğunu görün." (Nahl 16/36)

İşte Müslümanları motive eden şey bu ulvi görev bilincidir.

Bizanslılar İslam nurunun insanlara ulaşmasına engel oldukları gibi kendileri de koyu bir cehalet, bidat ve hurafeler içinde yaşamaktaydılar. Kutsal kitaplarını ve dolayısıyla Hristiyanlığı var güçleriyle tahrif ederek kendi çıkarlarına hizmet eder hale getirmişlerdi. İnsanlara anlattıkları din tamamen hurafeler ve kehanetlerle bezenmiş uydurmalar bütünüydü.

İstanbul kuşatmasının son gününde çareleri tükenen Bizanslılar Ayasofya'ya doluşmuşlar. Peki neden? Çünkü bütün umutlarını eskiden beri duydukları, söylenegelen bir kehanete bağlamışlardı. Nedir bu kehanet? Kehanet şu: Güya düşman saldırır ve Ayasofya'ya girerse karşılarında melekleri bulacaklarmış. Bu melekler kılıçlarını çekerek düşmana karşı koyacak ve onları Asya'ya kovalayacakmış. Tabi ki bu kehanet gerçekleşmedi, melekler falan gelmedi. Ayasofya'ya melekler gelmedi ama melek gibi bir adam geldi. Bu adamın adı Fatih Sultan Mehmet idi!

Değerli Müslümanlar!

İstanbul İslam'ın fetih şiarı yani İslam fetihlerinin sembolü olmuştur. Zira yüzyıllar boyunca hep fethedilmek istenmiştir. Bu uğurda nice şehitler verilmiştir. Eyyüb el-Ensârî gibi nice sahabiler, komutanlar, âlimler, bilginler, yaşlı ve genç mücahitler bu uğurda ya gazi oldular ya da canlarını feda ettiler.

Rahmetle andığımız bu Müslümanlar üzerlerine düşen görevi layıkıyla yerine getirdiler. Bizler de İstanbul başta olmak üzere bunca emek ve can verilerek fethedilen İslam topraklarını muhafaza ve müdafaa etmek hususunda üzerimize düşen görevin bilincinde olmalıyız. Bir Müslüman olarak fetih ruhunu anlamalı, kavramalı ve yaşayarak canlı tutmalıyız.

Değerli genç kardeşlerime seslenmek istiyorum...

Özellikle şu sözlerimi sizler lütfen iyi dinleyin! Her birimiz fetih ruhuna sahip olmaya çalışmalıyız. "Fâtih" olmak öyle kolay değil! Bunun için önce kendi içimizde fetih gerçekleştirmeliyiz. Yani Fâtihler ancak kendi iç dünyasında fetih yapmayı başaranlar arasından çıkar.

Kendi iç dünyamızda bir fetih yapalım. Yani önce iyi bir insan, samimi bir Müslüman olmak için gayret gösterelim. İslam'ın güzel ahlakıyla bezenelim. Rasulullah'ın (s) ahlakıyla yani Kur'an ahlakıyla bezenelim. İyiliklerimizi çoğaltıp kötülüklerimizi azaltmaya çalışalım. Fetih ruhuna sahip olmak bunu gerektirir. Kendi nefesine sahip çıkamayan fethedilen topraklara sahip çıkamaz. Çünkü kendisinde ışık olmayan başkasını aydınlataamaz!

Fâtih olabilmek için bunlar yeterli mi? Hayır, değil! Bunun yanında bir de bilgili ve donanımlı olmak çok önemli. Bilime önem vermek gerekiyor. Tıpkı İstanbul surları için o güne kadar görülmemiş tarzda toplar döktüren Fatih Sultan Mehmet gibi bilime ve yeniliğe açık olmak gerekiyor.

Yüce Rabbim fethedilen İslam topraklarını muhafaza eylesin. Zalimlerin tasallutundan ve zulmünden uzak eylesin. Bizlere de bu topraklar için hizmet etmeyi nasip eylesin.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

Vahap BOYLU- Pamukova Vaizi